

[Indenrigsministeren.]

social bistand behandles for tiden i folketingets socialudvalg, hvor man i høj grad har interesseret sig for finansieringsproblemerne.

Jeg ved, at der har været interesse for også at afvikle procentrefusionerne for udgifter efter bistandsloven. Der er på baggrund heraf foretaget beregninger af virkningerne af en refusionsophævelse også for så vidt angår bistandsloven og beslægtede områder. Beregningerne, som er oversendt til folketingets socialudvalg, viser, at man ikke uden at skabe meget væsentlige forskydninger i beskatningsniveauerne egnsvis og lokalt helt kan ophæve refusioner på det sociale område på nuværende tidspunkt. Forklaringen herpå er den, at de kriterier og vægte, der ligger til grund for beregningen af tilskud efter udgiftsbehovskriterier, ikke er tilstrækkeligt nuancerede specielt i relation til de sociale udgifter. Kriterierne og vægtfordelingen tager således ikke hensyn til pris- og lønforskelle; ej heller tages der hensyn til de af tæt bebyggelse følgende særlige krav. Disse mangler ved de gældende kriterier og vægte vil man søge at få afhjulpet. Et undersøgelsesarbejde er sat i gang, og i samarbejde med de kommunale organisationer vil man tilstræbe en forbedring af systemet. Det forhold, at de generelle tilskud efterhånden får et meget betydeligt omfang, gør, at man løbende bør have opmærksomheden henvendt på, hvordan man udbygger systemet.

I bemærkningerne til de enkelte lovforslag er der kun ret sparsomme oplysninger om de økonomiske konsekvenser. Der er således ikke medtaget oplysninger om, hvorledes de forskellige refusionsomlægninger virker i relation til de enkelte amtskommuner og kommuner. Dette skyldes, at det afgørende er det helhedsbillede, som reformen giver, og ikke virkningerne af de enkelte refusionsomlægninger. Beregningerne foreligger imidlertid, og de vil blive stillet til rådighed for folketinget under udvalgsbehandlingen.

Regeringen har forhandlet med de kommunale organisationer om denne nye etape af byrdefordelingsreformen, men forhandlingerne kan ikke på indeværende tidspunkt siges at være afsluttet. Et af de centrale punkter er naturligvis de økonomiske virkninger egnsvis og lokalt. Udligningsmæs-

sigt har man jo opnået ganske meget gennem de hidtil gennemførte etaper af byrdefordelingsreformen. En ny etape vil næsten uvægerligt medføre nye forskydninger. Det er jo i høj grad i sidste instans et politisk spørgsmål, hvor langt man vil gå i udligningsmæssig henseende. Spørgsmålet overvejes i øjeblikket i regeringen, og jeg er sikker på, at vi under udvalgsbehandlingen vil få lejlighed til en indgående drøftelse af dette spørgsmål.

Ved nærværende lovforslag bortfalder statens tilskud på 35 pct. til nedsættelse af amtskommunernes og Københavns og Frederiksberg kommuners sygehusudgifter, ligesom statstilskuddet til fuld dækning af udgifterne ved driften af behandlingsinstitutioner for alkoholskadede foreslås ophævet. Disse tilskud vil blive erstattet af tilskud til amtskommunerne m.fl. efter udgiftsbehovskriterier.

Reglerne om sygehustilskuddet optager en ret væsentlig plads i den gældende lov, og da ophævelsen af sygehustilskuddet yderligere kræver en række i hovedsagen redaktionelle ændringer, er det fundet mest hensigtsmæssigt at udarbejde et nyt lovforslag fremfor at foreslå den pågældende sygehuslov fra 1969 ændret.

Det fremsatte lovforslag ændrer i sig selv ikke ved, hvilke opgaver der henhører under sygehusvæsenet, men jeg har fundet det ønskeligt, at det i den nye lov fastslås, at sygehusforpligtelsen ikke vedrører den enkelte institution, men det samlede sygehusvæsen med dettes til enhver tid værende udbud af undersøgelses- og behandlingsmuligheder m.v.

Tilskudsreglernes bortfald nødvendiggør i øvrigt en række selvstændige regler om forhold, som hidtil er søgt reguleret ved godkendelse af, at den enkelte sygehuskommunes udgifter hertil var tilskudsberettigede. Dette gælder især sygehuskommunernes engagement med private institutioner og behandling i udlandet. Her er det i lovforslaget foreslået, at indenrigsministeren kan fastsætte nærmere regler.

I lovforslaget følges endvidere en række henstillinger fra indenrigsministeriets arbejdsgruppe vedr. dobbeltadministration. Således er reglen i den gældende lov om, at indenrigsministeren skal godkende overenskomster mellem sygehuskommunerne om at